

jeg det Indtryk, at den ærede Minister meget vel kender Lovbestemmelserne om kirkelige Forhold, men kun er grumme lidt kendt med det kirkelige Liv. Først paastod den ærede Minister, at Katekisation er noget, der ikke har fundet Sted her i Landet, saa vidt han vidste, i 50 Aar uden for de kun sjældent foregaaende Bispesvikstatter. Det er imidlertid langt fra Tilfældet. Jeg er endnu ikke 40 Aar, og jeg har mange Gange været fremme paa Kirkegulvet til Katekisation, og endnu finder saadan Katekisation Sted i flere Sognetirker, navnlig i Fastetiden. Jeg indrømmer, at denne Maade at forklare paa bliver mere og mere sjælden, men den er langt fra forsvunden endnu.

Det foreliggende Lovforslag skal jo ikke rose sig af den Modtagelse, det har faaet hos den ærede Kultusminister. Han sagde, at det er et meget radikalt Forslag. Deri giver jeg imidlertid den ærede sidste Taler Ret, at det er slet ikke noget radikalt Forslag. Det, som Forslaget tilsligter at gennemføre, er langt fra radikalt. Det er kun et lille Stridt frem ad den Vej, vi maa gaa, og som en sund Udvikling mere og mere maa føre til. Den ærede Minister delte Lovforslaget i to Dele, § 1 og § 3 sammen og § 2 for sig. Det er rigtigt nok; den Inddeling har den ærede Minister fuldstændig Ret i. Men naar han har sagt, at naar det i § 3 hedder, at vedkommende skal have Attest for Dygtighed til at føre Ordet, var det ganske det samme, som om han skulde have Attest for at være en dygtig Taler, er det ikke rigtigt. Hvis det var ganske det samme, vilde det have været rigtigt at have skrevet i Lovforslaget, at han skulde have Attest for at være god til at tale. Det er let at forstaa; det er lige ud ad Landevejen. Nej, Dygtighed til at føre Ordet er i Kirkeligheden noget andet end det, at en Mand er dygtig til at tale. Mulig kunde den ærede Minister bedre have forsonet sig med, om der havde staaet Dygtighed til at forkynde Ordet, men føre Ordet og forkynde Ordet har i Kirkeligheden, hvor der er Tale om den Slags Forhold som her, samme Betydning; det er det samme Ord, som vedkommende fører, bærer frem. Imidlertid, hvis den ærede Minister i øvrigt kunde gaa ind paa Forslaget, har Forslagsstilleren naturligvis intet imod, at der kom til at staa:

forkynde Ordet. Den ærede Minister sagde, at det, naar man gav Lov til, som det her er foreslaaet, at Lægmandsforlyndelsen kommer inden for Kirken, vilde være at aabne Dørene for megen ukyndig Tale. Det vil jeg slet ikke benægte, men den ærede Minister maa jo vide, at den megen ukyndige Tale have vi heri Landet alligevel; vi saa ikke mindre af den, fordi vi holde Kirke-dørene lukkede, og jeg tror, at vi gøre vel baade mod Folkekirken og ogsaa mod den Forlyndelse, der er lukket inde i Husene, og jeg mener, at det mulig vil skaffe os af med noget af den ukyndige Tale, som Ministeren taler om. Saa sagde den ærede Minister, at vi kunde maaste endogsaa saa sekterisk Tale. Det tror jeg ikke. Jeg tror, at Folkekirken er meget vel beskyttet derved, at en saadan Mand skal have den her forlangte Attest. Det forekommer mig, at Ministeren stoler altfor lidt paa sine Præster, naar han tror, at de ville give Attest til Folk, der føre sekterisk Tale, vilde lade dem rejse rundt og holde sekteriske Prædikener i Kirkerne. Den højtærede Minister maa have mere Tillid til de Præster; han ansætter, end at de skulde være i Stand til at give Folk Attest til at rejse omkring og føre sekterisk Tale. -- § 2 mente Ministeren vilde føre til Forhold, som være stridende mod al god Orden, ja endogsaa, at den maaste kunde paanøde Menigheden Forhold, som den slet ikke syntes om. Det forstaa jeg ikke, for de, der ikke synes om den, blev sikkert hjemme; det antager jeg; det er saa jævnt praktisk. Der kan ikke være Tale om, at en saadan Forlyndelse kan komme ind i Kirken og paanødes nogen Mand i Sognet. -- Det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (M. Nielsen) kritiserede skarpt Sproget i det foreliggende Lovforslag, og jeg skal være saa imødekommende at give ham delvis Ret. Men naar han sagde, at jeg var en af dem, der stærkest havde kritiseret Ministeriets Sprog. -- M. Nielsen: Det sagde jeg ikke). . . ja, jeg hørte ikke bedre — saa tager han fejl, det har jeg ikke særlig gjort. Hvad jeg særlig forlanger af Sproget i Lovgivningen, er, at det er forstaaeligt. Jeg bryder mig ikke om, at den har alle Finesserne, jeg fordrer kun, at det er forstaaeligt, at det ikke kan misforstaaes. Lad nu være, der er Fejl i Lovforslaget, den